

זוהר גוון

רמזים על פרשת השבוע

פרשת
פקודי

מה בגליון?

המשכן נחרב או המקדש?

הרמז במניין השנים של
המקדש

משכן מלשון משכון

מגנזי זקננו האדמו"ר ר'
אברהם בן ר' יוסף דוד ה"בית
אברהם" מלוצק (תל אביב)
זצוקללה"ה

[פורים תרפ"ג]

תגובות והוספות על הגליון
משבוע שעבר

בס"ד

המשכן נחרב או המקדש?

"אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת" (לח כא)

רש"י אומר "המשכן משכון. שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עונותיהן של ישראל" עכ"ל. ששני המקדשים נחרבו ונלקחו כמשכון בעבור עונותינו,

שמעתי ממו"ר הגאון ר' אליהו משקובסקי זצ"ל פשט יפה, לכאול הרי מדובר כעת על המשכן והוא לא נחרב מעולם למה מרומז על המקדש שנחרב?

ואמנם המשכן נקרא מקדש, אבל עדיין קשה כתוב המשכן והוא לא נלקח כמשכון.

תירץ הרב זצ"ל הקרקעית של המשכן לא היתה חלק מהמשכן שהרי הקרקע השתנתה ממקום למקום, אצל בית המקדש מה שנחרב היה הגג והקירות ולא הקרקע שבקדושתה עומדת, נמצא שהחלק הזה של המקדש - החלק המשכני שבמקדש הוא נחרב! כך שמעתי משמו.

הרמז במניין השנים של המקדש

כתב רבינו בחיי **משכון** בגימ' 410 כמנין בית ראשון שעמד 410 שנים,

המשכון 415 בגימ' עם 5 האותיות 420 כמנין בית שני.

מובא מהחת"ס שביאר למה כתוב פחות 5 כי בבית שני נחסרו 5 דברים מבית ראשון.

העדת בגימ' 479 כמנין השנים שהיה המשכון קיים, עד שנבנה בית ראשון.

נראה להוסיף שאם נחבר את כל השנים בהם היה משכון/מקדש $479+420+410=1309$, והנה בחשבון ש-1000 נהפך ל-א' יוצא בגימ' 310 - ש"י אולי כנגד ש"י עולמות

רמז נוסף: $410 + 420$ יוצא בגימ' אלף המרמז על אלופו של עולם - הקב"ה

מגנזי זקננו האדמו"ר ר' אברהם בן ר' יוסף דוד ה"בית אברהם" מלוצק (תל אביב) זצוקללה"ה

זכינו ויש בידינו דברי תורה מזקננו ה'בית
אברהם' מלוצק (תל אביב) זצוקללה"ה שכתבם
בעת המצאו ב'עמק הבכא' (רוסיה הסובייטית)
ולא ראו עדיין אור הדפוס

(הבהרה: הדברי תורה דלהלן נערכו ותורגמו מאידיש, מוגשים
לא כצורתם המקורית ובכל זאת השתדלנו להשאיר את סדר
הדברים כפי שמסודר בכת"י. ברכת יישר כח לגיסי הרב ר'
ישראל יוסף הכהן פרידמן שליט"א שתירגם את הכת"י בחן
ובטעם כברכת השם הטובה עליו, ואמנם הדברים עברו עוד
שינויי עריכה ואם תמצא שגיאה אין הדבר תלוי אלא בנו).

פורים תרפג

כתוב 'והימים האלה נזכרים ונעשים' (אסתר ט
כח), פירוש הכתוב כך הוא כמו אז בימים ההם היה
מחיית המן שהוא עמלק כמו כן עכשיו בימינו הוא
הזמן המסוגל למחיית עמלק, [א.ה. כמו שנזכרים
כך גם נעשים בפועל] וזהו "ויהי בימי אחשורוש"
(אסתר א א) כל מקום שנאמר ויהי הוא לשון צער
(מגילה י ב), שלא תחשוב שרק פעם היה צער והיום
אין, אלא צריך לדעת שגם היום יכול להיות צער
כמו אז ואפשר לינצל מזה על ידי מחיית עמלק.
[א.ה. לכא' מדייק הלשון ויהי מלשון צער שהוא
דבר ההווה ולא מהעבר].

מחיית עמלק אפשרית רק על ידי מדת האמת,
במילה אמת מרומזים שלוש לשונות של מחיה
שנאמרו בתורה המילה אמת ראשי תיבות א'מחה
מ'חה ת'מחה. ולכן כתוב (אסתר ה א) "ותלבש
אסתר מלכות", ולא נאמר 'בגד', וגם אצל מרדכי
כתוב (אסתר ח טו) "ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות", לא נאמר 'בגד' אלא לבוש, כי
בגד הוא מלשון בגידה להורות שלא היתה כאן
בגידה כי אם 'מלבוש' אותיות 'בשלום', שלום הוא
שמו של הקב"ה (שבת י ב), מכאן אנו רואים
שהתשובה והתפילה של מרדכי היתה בלי שום
בגידה רק נקיה אמת לאמיתה, כתוב אצל מרדכי
(אסתר ד א) "ויזעק זעקה גדולה ומרה", לא כתוב
מה התפלל רק כתוב שזעק זעקה, זעקה בלי
מילים, זעקה על טהרת האמת והאמונה, כל כך
גדולה היתה האמונה עד שזכו לקבל תורה מאהבה,
וקבלת התורה באהבה של פורים היתה גדולה
מקבלת התורה בהר סיני שהיתה מתוך יראה.

[א.ה. הנה בפרשה כתוב על המשכן "וכבוד ד' מלא את המשכן"
(מ לד), רואים שהמשכן שייך לבחינה זו של כבוד ד'.

וראוי להרחיב מעט ממה שכתוב במקו"א (בקונטרס אהל ברוך
על גלות וגאולה) בעניין זה:]

הנה נאמר בזוהר הקדוש "כבוד דא אלף" שנאמר: "כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה
ונגלה כבוד ד' וראו כל בשר יחדיו כי פי ד' דיבר" (ישעיהו מ'
פסוקים ד'-ה') ע"כ, וצ"ב מה הכוונה?

ובאר הגר"א ז"ל שהמלה **כבוד** בגי' 32 (לב) וגם האות אלף
מחולקת ל-4 אותיות שהן גם גי' בצורה הזו:

יש שני יודין (למעלה ולמטה) ו-ו' באמצע שמתחלק ל-2 ווים,
בסה"כ $32 = 10 + 10 + 6 + 6$.

ובא הנביא ישעיה ומבאר איך זה יהיה לעתיד לבא שה-י'
שעומדת למטה זה -

"כל גיא ינשא" - ותעמוד למעלה - באמצע,

"וכל הר וגבעה" - היינו ה-י' שעומדת למעלה - יושפלו - תרד
ליד ה-י' שלמטה - באמצע ויעמדו שתיהן בשורה - בשווה.

"והיה העקב" - ענינו - ה-ו' העקום - למישור - יהפוך לקו ישר
כמו - ו' באמצע [וכן מצינו בפ'י הבעש"ט הק', שזה סמל הגלות
- שנטה קו על ירושלים, (איכה) כי בבריאת העולם באמת ה -

ו' היתה ישרה, וכן לעתיד לבא - כנ"ל]

וממשיך לבאר הגא' "והרכסים לבקעה" - היינו שה-ו' תתבקע
לשתיים ויהיו 2 ווים ואז תהיה האות א' - י', י', ו', שזה גי' 32
כמנין **כבוד**, "ונגלה כבוד ד'", וזה פרושו שלעתיד לבא האות א'
כמנין **כבוד**.

יש לרמז כאן עוד עמקות נפלאה ויה"ר שנכוון לאמת...

בהקדם רמז אחר ידוע בשם הבעש"ט הקד' (ונמצא בס' תיבות
ישראל) שביאר על הפס' בתהילים (והנאמר בפסוקי דזמרה
בשבת בבוקר) "רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ד'"

מבאר הבעש"ט הפס' הזה מכוון על התוכחה בפר' כי תבא שבס'
דברים, דהנה יש בתוכחה 676 מילים כמנין "רעות" ובתוך
התוכחה מופיע 26 פעמים שם הוי"ה שהוא שם הרחמים.

וכשמכפילים 26 פעמים האלו בשם הוי"ה שהוא גם 26 -
מקבלים $26 \times 26 = 676$ דהיינו ששם הרחמים שבתוך התוכחה
מציל מן התוכחה, - "ומכולם יצילנו ד'".

אמרו חז"ל (מדרש משלי ט) **שעתידים כל המועדים ליבטל חוץ מפורים**, אף שהיו עוד זמנים שבהם היו ניסים לעם ישראל אך פורים הוא הזמן היחיד שבו זכו לקבל תורה מאהבה ולכן גדול הוא מכולם. ימים אלו מסוגלים לתקן את כל מה שתקנו אז בפורים.

אצל עמלק נאמר (דברים כה יח) **"אשר קרך בדרך"**, 'קרך' מלשון יוקר, עמלק גורם שכל אחד יחשוב שהוא יותר יקר מחבירו ולא נאה לו להתחבר עמו, עמלק רוצה למנוע את החיבור בין יהודי ליהודי, אנו צריכים לעשות ההיפך שכל יהודי יהיה חבר ליהודי אחר ועל ידי זה נגיע לתיקון האמיתי.

"ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים" (שמות יז ח) לשון פירוד, ואילו על ישראל נאמר (תהלים פט טז) **"אשרי העם יודעי תרועה"**, תרועה לשון רעות והתחברות, וזה אמרה אסתר למרדכי **"לך כנוס את כל היהודים"** (אסתר ד טז). בא וראה מה גדול כחה של הרעות וההתחברות, וכל שכן כשיהודי עושה טובה לחבירו זו היא גדולה שאין לה שיעור ואי אפשר להעריך גדלה. וכמו שסיפר הה"ק ר' ייב"י מהרה"ק ר' יצחק שור שראה את רבו רבי אהרן מטיסמניץ בחלום וראה שהיה לבוש בלבוש מלכות אך הלך יחף ושאל אותו למה הוא מהלך יחף ואמר לו על שלא היה הולך לקבץ מעות עבור העניים. וכך היה אומר רבי מענדעלי מקאסוב שמי שהולך לקבץ צדקה ניצול מחיבוט הקבר וזה יכול לקיים על ידי שמזכה את הרבים לצאת ידי חובתם ליתן צדקה על ידו שזה מעלה גדולה מאד כידוע.

עוד יש לומר **'אשר קרך'** מלשון מקרה, שגם זה הוא מקליפת עמלק שיהודי אומר ח"ו שהכל מקרה ולא השגחה פרטית, כי היהודי צריך להאמין שהכל הוא מהשי"ת, ולזה השליך משה את המטה ויהי לנחש (שמות ד ג) להראות שהכל הוא מרצונו יתברך כשהקב"ה רוצה נעשה המטה לנחש וכן בחזרה מנחש נהפך למטה.

איתא בספרים הקדושים שיום כפורים מעלתו כמו פורים והטעם לזה כי ביום כפור נתנו לוחות אחרונות ובפורים קבלו התורה מאהבה וזהו שכתוב במגילה **"והימים האלה נזכרים ונעשים"** דהיינו הימים האלה ימי הפורים חשובים עוד יותר מר"ה ויוה"כ כיון שאז בפורים קבלו התורה מאהבה ולכן יעזור השי"ת שתהיה שנה טובה.

ועלה בדעתי לנסות לספור במגילת איכה שהיא גם כמין תוכחה כמה פעמים מופיע שם הוי"ה (שם הרחמים) בה? והפלא ופלא - שם הוי"ה מופיע במגילת איכה 32 פעמים, ואם נכפיל את 32 הפעמים - בגימ' הוי"ה - 26 נקבל 832, שהוא אָלָף (לפי פ - כמנצפך, עם הכולל) הרי מרומו כאן מאמר חז"ל כבוד דא אלף - וכבוד הוא 32 הרי שזה מצילנו מן הגלות ומכשירנו לגאולה שנזכה במהרה בימינו אמון!

יש לנו רמזים נוספים על המספר 831 בהקשר לבית המקדש: מקום ביהמ"ק הוא - ארץ ישראל,

ארץ = 291

ישראל = 541

סה"כ = 832 (אלף + הכולל)

ביהמ"ק היה בנוי בחלקו של יהודה ובנימין.

יהודה = 30+

בנימין = 802 (כשה'ן היא 700)

סה"כ - 832

[בית המקדש = 861, אולי ניתן לפרש 831 + ל' (האות של לימוד תורה, ל-ימוד)]

"גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון"

אחרון = 265+

ראשון = 557

סה"כ = 822 + 10 האותיות 832

כתב הבעל הטורים שהמילה **כתית** מסמלת את 2 המקדשות והוא:

משכן - 410 +

מקדש - 420

סה"כ - 830

❧

משכן מלשון משכון

דיברנו במקו"א על מה שאומרים חז"ל כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו וכו' כאילו נחרב בימיו, ולכאול' ק' שאולי אינו זכאי כל-כך שיבנה בימיו אך לרשעות כזו שיחרב בימיו לא בא! אלא

"וַיְהִי זָהָב הַתְּנוּפָה תְּשֻׁעַ וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ" (לט כד)

שואל הזוהר הקד' למה מונים ופוקדים הרי כל דבר שבמניין לא שורה בו ברכה?
מתרץ הזוהר הקד' שבמניין של משה רבינו שאני שם הברכה שורה לעולם.
וביאר הגה"ק מסוכוטשוב זצ"ל משה רבינו היה אמת - משה אמת ותורתו אמת, על האמת אין שליטה של כוחות הרע.

תגובות והוספות על הגליון משבוע שעבר:

הרב מ.ב. מודיעין עילית

יעו"י בספר "מגן אברהם" (טריסק) שם כתב על עניין הל"ט, שיש ד' אופני מילוי שם הוי"ה כידוע בספרים הק' וג' אופנים מספר האותיות יוצא 10 אותיות ובמילוי ד' מספרם הוא 9 אותיות וביחד - 39 אותיות.

הבחור החשוב יאיר וינדיש נ"ו ירושלים.

אפשר להוסיף על הקשר בין הציצית לשבת, הקשרים בציצית הם לפי ארבעת הקבוצות של המלאכות האסורות בשבת.
לחם - 11
בגד - 13
צידי - 7
כללי - 8

מאיר חיים הרצליה

ושמעתי להוסיף רמז נפלא מאוד דבמשנה איתא הלשון אבות מלאכות ארבעים חסר אחת וכבר עמדו הרבה הרבה בלשון זה למה לא אמר ל"ט מלאכות - ולפי"ז יבואר דגימ' "ארבעים חסר אחת" [ע"פ הכלל דמ' בסוף תיבה - 600] עולה 1560 שהוא גימ' של סך האבות כולל ל"ט מלאכות לכל אב, ועוד שמעתי (משכני הטוב הרב ברנפלד משמי' דאבא ז"ל) דבליל הסדר אנו שותין ד' כוסות וכל כוס היא רביעית הלוג - וסה"כ הוא "לוג" - אותיות וג"ל שהם מלאכות שעבדנו בפרך ונגאלנו בד' לשונות מהני מלאכות והן הכוסות שאנו שותים.

הרב שמואל משה הכהן גליק בני ברק.

יש להוסיף זכר למעשה בראשית הר"ת זל"ב בגימ' 39

מובא בתוס' בפסחים "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים. לך קבעו זכר ליציאת מצרים ושמעתי מהר"מ שיש במדרש לפי שבמצרים עבדו בהם בישראל בפרך ופר"ך בא"ת ב"ש וג"ל שהם מלאכות ארבעים חסר אחת וכשנגאלו ממצרים הזהירם על השבת לשבות מאות' ל"ט מלאכות" קיז:

שמעתי מאחד מתלמידי החת"ס שפירש ד"פרך" בגימ' 780 (ך - 500) וב' פעמים פרך [ב'פרך] עולה 1560 - והנה איתא בירושלמי דדרשו על כל מלאכה ל"ט תולדות ול"ט פעמים ל"ט עולה - 1521 - ועוד ל"ט האבות הוא 1560 - ובזה ביארו דזה שאמר ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך כי כל עבודה ועבודה אשר עבדו בהם היה בפרך כי גם התולדות מהאבות עבדו עמהם, והוא פי' מתוק.

לע"נ אמי מורתי לאה בת ר' מרדכי יצחק ע"ה נלב"ע כח אדר א תשד"ם

[נביא כאן מה שנכתב אודותיה בהקדמה לספר אהל ברוך כלאי בגדים שיצא לאור בתוך שנת האבל ונקרא על שמה ועל שם אבי: חיבור זה נדפס ככלות שנה לפטירת אבי מורי הר"ר ברוך בן האדמו"ר מלוצק הרה"צ ר' אברהם זלה"ה, נלב"ע ל' תשרי תשמ"ג, (דור ששי בא"ב לר' מרדכי מנשכיו ודור ששי לבעל התינא), ותוך שנה לפטירת אמי מורתי לאה בת הר"ר מרדכי יצחק הכ"מ, נלב"ע כ"ח אדר א' תדש"ם. ועל שמם נקרא אהל ברוך, תנצב"ה. אשר מסרו עלי גופם נפשם ומאדם ותקוות חייהם היתה לראותי עוסק בתורה ועודדוני ועורוני בכל האמצעים להרבות שקידה בתוה"ק, וכמה טירחות טרחו וכמה יגיעות יגעו הרבה למעלה מן המשוער ומקובל, לחסוך ולהסיר ממני כל טרדה כדי שיהא לי פנאי ושלווה להגות בתורה עוד יום ועוד שעה. וכשם שזירוני על הלימוד בכלל כך על כתיבת חידושי תורה בפרט.]

השיעור נכתב ונערך מתוך ההקלטה במערכת קול הלשון

ניתן לשמוע שיעורי רמזים על סדר הפרשיות ושיעורים על עניינים בסוגיות הש"ס -
דרך בנק התורה שע"י קול הלשון מספר ישיר בנק התורה : 0732951222, או בלחיצה פעמיים
כוכבית במספר הרגיל: 036171111 להקיש קוד 642106 ואח"כ קוד כניסה 068068 בחירת מדור וכו'
להערות או בקשה לקבל דף זה נא לפנות לכתובת מייל x0527136245@gmail.com
כמו-כן ניתן להשיג את הקונטרסים על המועדים בטלפון - 0534142879 או בכתובת מייל הנ"ל